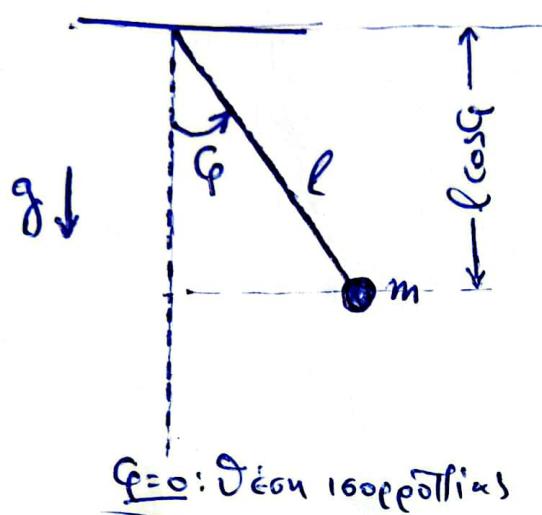

Σύσιωση κίνησης σκληρού

- Σετών το σκληρείς του ζήτημάς 2:

Ζήτημα 2

► Το σκληρείς αυτό είναι ένα σύστημα N σωμάτων όπου $N=1$ σταθερής μηκανικής ενέργειας $E = K + U$ όπου $K = \frac{1}{2} m v^2 = \frac{1}{2} m \left(\frac{ds}{dt} \right)^2 = \frac{1}{2} m \left(\frac{l d\varphi}{dt} \right)^2 \Rightarrow K = \frac{1}{2} m l^2 \left(\frac{d\varphi}{dt} \right)^2$ (21) και

$U = -mgl \cos \varphi$ (22) όπου $-l \cos \varphi$ το ύψος όπου βρίσκεται το σωμάτιο θεωρώντας ως αριστού τη μηδενική ύψους το αριστού σημείο στερεού.

► Τια του Ηρωδοτείου της θέσης των σωμάτων (εν ίσορροπίω των ενός κ' μόνου σωμάτοιο) του συστήματος αρκεί 1 μόνο μεταβολή της φ . Λέγεται το συστήμα έχει 1 βαθή ελευθερία και αποκαλούται την φ δινικευμένη συνεπαγόμενη.

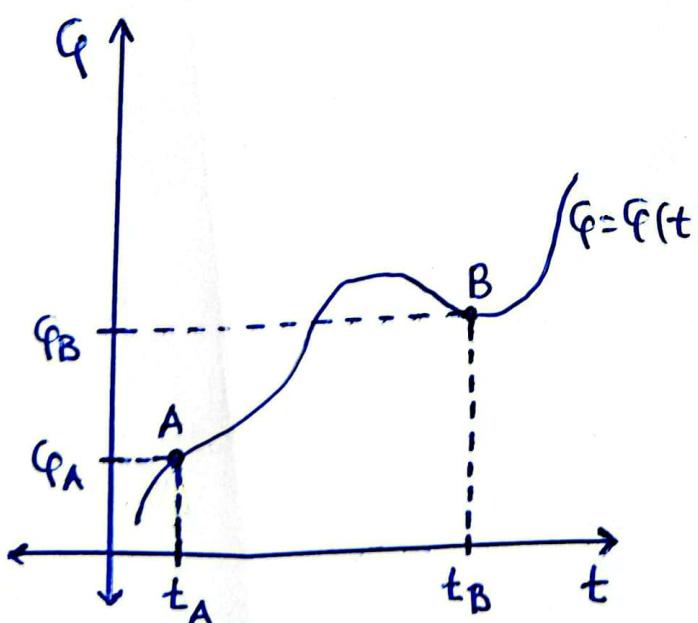
► Η ίδιη γενικοποιητική την τίνη του συστήματος περιέχεται στην $\dot{\varphi} = \varphi(t)$.

► Σετών το επιτίτφδο $t-\varphi$ του ζήτημάς 3. Η $\varphi = \varphi(t)$ αντιστοιχεί σε μια καμπύλη πάνω στο επιτίτφδο χυτού. Κατι: Η $\varphi = \varphi(t)$ είναι τέτοια

$$\text{ώστε } \delta I = 0 \text{ όπου} \\ I = \int_{t=t_A}^{t=t_B} \underbrace{K - U}_{\equiv L} dt = 0 \quad (23)$$

για τυχαία $t_A, t_B > t_A$.

Η πρόσχων αυτήν αποτελεί εξειδίκευτη της Δεξιάς του Hamilton (η ο διαλιπτικός γιννήτερη μορφή της αρχής της εργασίας) για το ίδιο μετίτη σύστημα.

Ζήτημα 3

To I καλείται «δράση» και το «λαχθκραντική» του συστήματος.

$$L = K - U$$

(24)

$$\blacktriangleright \textcircled{24} \xrightarrow[\textcircled{22}]{\textcircled{21}} L = \frac{1}{2} m l^2 \left(\frac{d\varphi}{dt} \right)^2 + m g l \cos \varphi \quad \textcircled{25}$$

\blacktriangleright Οι παραγόντες L, m, l, t, g του επιπλέοντος σημείου $\textcircled{25}$ έχουν μονάδες μέτρησης όπως διαφορετική τιμή ανάλογα με τη συστήματος μονάδων. Επιμορφώνται ταν αντικαταστατικά τους από κανονικούς αντικαταστατικούς παραγόντες (α διαστάχτης = δεν έχουν μονάδες μέτρησης) των οποίων οι τιμές είναι ανεξάρτητες των συστηματικών μονάδων.

\blacktriangleright Γνωρίζουμε ότι αυτό έπιπλέονται σε $\dot{\varphi}$ από την $\textcircled{25}$ έπιπλέονταν την $\ddot{\varphi}$ με την αντίστοιχη τιμή $\ddot{\varphi}$. Η μονάδα της $\ddot{\varphi}$ είναι την υπολογιστική φυσική. Είτε την Θεωρητική-Μαθητική είτε την Υπολογιστική φυσική.

\blacktriangleright Παρατηρούμε ότι $L = \alpha \cdot \Lambda$ άπλων $\alpha = \frac{1}{mgl}$, $\Lambda = \frac{1}{2} \left(\frac{d\varphi}{dt} \right)^2 + mg \cos \varphi$ και $\tau = \sqrt{\frac{g}{l}} t$. (Υπόδειγμα: απλώς διαχρονίζει τον όρο $mgl \cos \varphi$ με mgl ως τε να καταστεί αδιαστάχτης την υπολογιστική προκύπτουν αυτοράτως).

$\blacktriangleright \textcircled{25} \xrightarrow{\textcircled{26}-\textcircled{29}} I = \tilde{\alpha} \cdot \int_{\tau=\tau_A}^{\tau=\tau_B} \Lambda(\varphi, \dot{\varphi}) d\tau$ άπλων $\dot{\varphi} = \frac{d\varphi}{dt}, \tilde{\alpha} = \alpha \sqrt{\frac{l}{g}}$

\blacktriangleright Γενικά για στοιχειωδή ποσά σταθερά σε ισχύει $\delta I = 0 \Leftrightarrow \delta(C \cdot I) = 0$ άπλων I τυχαίο συναρριζικό.

\blacktriangleright Άρα σε προκειμένω: $\delta I = 0 \Leftrightarrow \delta \left(\frac{I}{\tilde{\alpha}} \right) = 0 \stackrel{\textcircled{30}}{\Leftrightarrow} \delta \int \Lambda d\tau = 0 \Leftrightarrow$

$$\Leftrightarrow \int \delta \Lambda d\tau = 0 \Leftrightarrow \star \star$$

$$\blacktriangleright \delta \Lambda \stackrel{\textcircled{12}}{=} \frac{\partial \Lambda}{\partial \varphi} \delta \varphi + \frac{\partial \Lambda}{\partial \dot{\varphi}} \delta \dot{\varphi} \stackrel{\textcircled{28}}{=} -\sin \varphi \cdot \delta \varphi + \dot{\varphi} \delta \dot{\varphi} \stackrel{\textcircled{31}}{=} -\sin \varphi \cdot \delta \varphi + \dot{\varphi} (\delta \varphi)' \stackrel{\textcircled{30}}{=} -\sin \varphi \cdot \delta \varphi + (\dot{\varphi} \delta \varphi)' - \ddot{\varphi} \delta \varphi \Leftrightarrow$$

$$\Leftrightarrow \delta \Lambda = \frac{d}{d\tau} (\dot{\varphi} \delta \varphi) - (\ddot{\varphi} + \sin \varphi) \delta \varphi \quad \textcircled{33}$$

$$\star \star \Leftrightarrow \left[\dot{\varphi} \delta \varphi \right]_{\varphi=\varphi_A}^{\varphi=\varphi_B} - \int_{\tau=\tau_A}^{\tau=\tau_B} (\ddot{\varphi} + \sin \varphi) \delta \varphi d\tau \quad \textcircled{34}$$

Εφόσον $\delta \varphi(t_A) = \delta \varphi(t_B) = 0$

► O πόνος τρόπου να λεχύνει στη 34 για το χαρίσμα δε Είναι να λεχύνει

$$\ddot{\varphi} + \sin \varphi = 0 \quad (35)$$

$$\Leftrightarrow \frac{d^2}{dt^2} \varphi + \sin \varphi = 0$$

$$\Leftrightarrow \frac{d}{dt} \left(\frac{d\varphi}{dt} \right) + \sin \varphi = 0$$

$$\Leftrightarrow \frac{l}{g} \cdot \frac{d}{dt} \left(\frac{d\varphi}{dt} \right) + \sin \varphi = 0$$

$$\Leftrightarrow l \frac{d^2\varphi}{dt^2} + g \sin \varphi = 0 \quad (36)$$

► Τόσο στη 35 άσσο και στη 36 μήποτεν να
χρησιμοποιήσων για την εύρεση της $\dot{\varphi} = \dot{\varphi}(t)$
για διδακτικές αρχέτυπες.